

عنوان مقاله:

تأثیر درمان مبتنی بر تعهد در خودتنظیمی و خودکارآمدی مادران دارای کودکان بیش فعالی

محل انتشار:

سومین کنفرانس دانش و فناوری روانشناسی، علوم تربیتی و جامعه شناسی ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

مریم تفنگچی - دانشجوی دکتری روانشناسی عمومی، واحد خوراسگان، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر بررسی اثربخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد در خودتنظیمی و خودکارآمدی مادران دارای کودکان با اختلال نقص توجه و بیش فعالی بود. طرح این پژوهش از نوع پیش آزمون پس آزمون دوگروهی می باشد، جامعه آماری این پژوهش را تمامی مادران دارای کودکان با اختلال نقص توجه بیش فعالی مراجعه کننده به مراکز مشاوره منطقه 13 تهران در نیمه دوم سال 1395 بودند، از میان جامعه پژوهش، نمونه ای به تعداد 40 نفر به روش نمونه گیری هدفمند انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایشی و کنترل جایگزین گردیدند. در بدو ورود مادران به درمان و در پایان آموزش، از پرسشنامه های مقیاس خودکارآمدی عمومی شرر و خودتنظیمی بوفارد جهت گردآوری اطلاعات استفاده گردید. اطلاعات گردآوری شده با استفاده آمار توصیفی استنباطی شامل تحلیل کوواریانس با نرم افزار آماری SPSS نسخه 22 مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. نتایج تجزیه و تحلیل داده ها نشان داد که درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد تأثیر معناداری در بهبود خودتنظیمی و خودکارآمدی مادران دارای کودکان با اختلال نقص توجه و بیش فعالی دارا می باشد. با توجه به اثربخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد خودکارآمدی و خودتنظیمی مادران دارای کودکان با اختلال نقص توجه و بیش فعالی پیشنهاد می شود که از این مداخله به طور گسترده در مداخلات و آموزش های مربوط به مادران دارای کودکان با اختلال نقص توجه و بیش فعالی استفاده شود.

کلمات کلیدی:

اختلال نقص توجه و بیش فعالی، خودتنظیمی، خودکارآمدی، مادران، درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد، کودکان.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/929831>

